

tamadres.com

tamadres.com

Bitti Dediğin Anda Kaderin Yeniden Yazılır**ALMULA MERTER CHURM**

1966 yılında doğdu. Hacettepe Üniversitesi Sosyoloji ve Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nden mezun oldu. 1976 yılında seslendirme yapmaya başladı. İtalya ve Amerika'da yaratıcı drama, ses ve vücut dili, rejî eğitimleri aldı. Devlet Tiyatrolarında yirmi üç yıl tiyatro oyuncusu olarak çalışıp emekli oldu. Ferdi Merter'le birlikte Çığır Sahne ve Tiyatro Cansın'ı kurdu. Başta TRT olmak üzere pek çok özel kanalda program sundu. Birçok dergi ve gazetede köşe yazarlığı yaptı. *Feminen VIP* adlı kadın-magazin dergisini çıkardı. Fransızlar tarafından dünyada kadın hareketleri temsilcisi beş Müslüman kadından biri seçildi ve pek çok yerde seminerler verdi. Balkan ülkelerinde ve Avrupa'da tiyatro yönetmenliği yaptı, kişisel gelişim eğitimleri verdi. Down sendromlu çocuklarla drama çalışmaları yaptı. Uludağ Üniversitesi, Müjdat Gezen Sanat Merkezi, Yeditepe Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nde "Yaşam bir tiyatrodur" adı altında oyunculuk ve iletişim dersleri verdi. 2011 yılından beri kariyerini İngiltere'de sürdürmektedir. Londra'da önce Fame Akademi ve AMC HOUSE prodüksiyon şirketini kurmuştur. 2020 yılında AMC AKADEMİ adıyla sanal akademi açtı. Halen reklam filmlerinde seslendirme yapmaya devam etmektedir. Dünyanın her yerinde "Bilinçli Farkındalık" (Mindfulness) seminerleri vermektedir. İngilizce, İtalyanca, Fransızca ve İspanyolca dillerini konuşmaktadır.

Kaşığı, Kurşun Adres Sormaz ve Kırk adlı sinema filmlerinde ve pek çok dizide rol aldı.

Yazarın daha önce yayımlanmış kitapları:

Aşk Acıtır

Aslında Erkek Diye Bir Şey Yok Kadınlara Özel (Röportaj)

İksir (Alternatif Tıp)

Dokuz Ay On Gün

www.almulamerterchurm.com

Bitti Dedigin Anda Kaderin Yeniden Yazılır

© 2020 ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında,
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.
Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: M. Faruk Bayrak

Genel Müdür: Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni: Arzu Çağlan

Yayına Hazırlayan: Elif Bengü Bozdemir

Kapak Tasarımı: Neslihan Bilge

Sayfa Tasarımı: Aykut Kaplan

ISBN 978-625-7220-00-2

1. Baskı: Eylül 2020

3. Baskı: Eylül 2020

Kapak ve iç sayfa illüstrasyonları Filiz Türkmen'e aittir.

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729

Sertifika No. 45099

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Cağaloğlu-İstanbul

Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No. 43949

**ALMULA
MERTER
CHURM**

KELEBEĞİN ZAMANI

*Bitti Dedigin Anda
Kaderin Yeniden Yazilir*

tamadres.com

Babama Itbaf

tamadras.com

tamadres.com

Romanda yer alan karakterler gerçek hayat hikâyelerinden kurgulanmıştır. Bilgelik hikâyeleri kişisel gelişim derslerinde kul-lanılan anonim anlatılardır. Hotel 21 ise bir gün mutlaka açılaca-đına inandığımız bir mekândır. Bu hayali ve daha nicelerini siz değerli okuyucularımızla gerçekleştirebilmek umuduyla...

tamadres.com

YAZARDAN

Babamın ölümünü kabul edememiş, kendimden ve pek çok şeyden vazgeçmiştim. Sahip olabilmek için yıllardır hayatım pahasına çaba harcadığım çocuklarıma babamın vefat ettiği gün resmî olarak kavuşmuştum ama bu bile acımı bir nebze azaltamamıştı.

Acı çekiyordum. Ciğerim, kalbim yanıyor, beynim her şeyi reddediyordu. Sanki hayattan, sevdiğim her şeyden uzaklaşır gibiydim. Saçım, kıyafetim, aklım, her şeyim berbat. İşlerimi devam ettirmeye çalışıyordum ama deyim yerindeyse resmen ite ite...

Bir gün annem yaptığımız bir görüntülü görüşmede bana “Silkelen artık, baban seni böyle görmek istemezdi. Bu ne pejmürde hal!” diye çıktığında biraz olsun kendime gelebildim. Gerçekten de babacığımın en dayanamadığı şey beni böyle dağıtmış görmektir. Her zaman dimdik durmamı isterdi o!

Aynaya bakıp nereden başlamam gerekir diye düşündüm. Kendimi nasıl toparlayacaktım? Gözüm saçlarıma takıldı. Berbat görünüyordum! Belki onlardan başlamam iyi bir ilk adım olurdu benim için.

Hemen araştırdım. Sevgili Hakan Köse'nin Londra'ya kuaför salonu açtığını öğrendim. Ve o gün öğleden sonra salondaydım. Hakan beni görünce “Nedir bu halin? Seni hiç böyle görmemişim. Hemen bir şeyler yapıyoruz. Artık benim ellerimdesin,” demişti.

O gün ben yeniden doğdum. Hakan sadece dış görünüşüme değil söyledikleriyle psikolojime de dokunuyordu. Duygusal çö-

küntüm giderek enerjiye dönüşmeye başladı. Bir süredir reddettiğim dış dünyaya orada hazırlanmaya başladım.

İşte “Kelebeğin Zamanı” kitap serimin ilk satırları da o zaman yazıldı: “Bitti dediğin anda kaderin yeniden yazılır.” Gerçekten de öyle olmuştu. Hakan dibe vurduğum anda beni çekip oradan çıkarmıştı. İşte romanımın kahramanı “Hakan Tarhun” da böyle doğdu.

Ben onu çok seviyorum. Çünkü hayata dönmemi ve yaşadıklarım başka bir gözle bakmamı sağladı.

Teşekkür ederim “Hakan Köse”. İyi ki varsın.

tamadres.com

AYRICA TEŞEKKÜR EDERİM

Canım anneciğim, kraliçem... Sen benim meleğimsin. Ömrün uzun, sağlıklı olsun. Hep mutlu yaşa...

Canım babacığım, paşam... Ne olur gökyüzündeki yıldızın kaybolmasın. Hep sol omzumda meleğim ol...

Canım kardeşim, sen benim kanımsın, canımsın... Yüzün sağlıklı, huzurla gülsün...

Canım avukatım, dostum, dert ortağım Mehmet Cankıran. Seni hiç unutmayacağım. Devrin daim olsun.

Canım Funda'm ve Engin... Hayatıma çok geç girdiniz ama iyi ki girdiniz. Hep hayatımda olun lütfen.

Ve sevgili editörüm, arkadaşım, dostum, güzel kalplim Elif'im... Ne iyi yaptın da bana sinyaller yolladın, hayatımın ortasına atladın. Hep ol...

Ey Harun Bozdemir. Sana da bu yazım sürecinde bize destek olduğun, editörüm olan eşini elinden almama izin verdiğin için teşekkür ediyorum.

Canım kocacığım, aşkım, dostum, hayat yolculuğum, iyi ki hayatımdasın. İyi ki Yaradan'ın önünde birbirimize söz vermişiz. Arada bir birbirimizi delirtsek de "Seni seviyorum güzel adam."

Ve canlarım, çocuklarım Maya ve Noah Ferdi verdiğim en doğru kararlardansınız... Rabbim ömrünüzü uzun, şans dolu, mutlu, huzurlu kılsın; kötülüklerden uzak tutsun.

tamadres.com

EDİTÖRDEN

Bazen bilirsiniz. Kesin olarak bilirsiniz ve bunun hiçbir açıklaması yoktur. Ben de Almula'yla bu yola çıktığımızda işte öyle bir yerdeydim. Biliyordum.

Aslında Almula'yı tanıdığımı sanırdım. Geride bıraktığımız otuz yılı aşkın süre içinde yollarımız defalarca keşişmişti. Kimi seslendirme stüdyolarında, kimi tiyatro sahnelerinde, kimi babalarımızın dostluğunda... Zaman zaman bir araya gelip “Hadi, şu tatile çıkalım; şu işi birlikte yapalım...” dediğimiz de oldu. Ama hiçbirini yapamadık. Zamamı gelmemiş meğer.

Bana göre o, deli dolu, dediğim dedik, lafını esirgemeyen, özgürlüğünden zerre taviz vermeyen, duygularını en uç noktalarda yaşayan ama her nasılsa dış dünyaya karşı kapalı bir kutu olmayı başarabilen biriydi. Yanılmışım. Evet, belki bu özellikleri gerçekten vardı ama o asla bu kadar değildi.

Ben Almula'yı Ferdi Ağabey hastayken tanıdım asıl. Geçmiş olsun diye telefon açtığımda sesinin titremesiyle tanıdım. İki memleket ve iki kültür arasında verdiği o olağanüstü çabayı görünce tanıdım. “Çocuklarım artık benimle!” diye sevinç çığlıkları atarak beni aradığında tanıdım. En çok da babasıyla –benim hocam, yönetmenim, büyüğüm ve stüdyo arkadaşım– son defa sahneye çıktığında tanıdım.

İlk kitabının yazım aşamasında yaşadıklarına uzaktan da olsa şahit oldum ve her nasılsa sanki onunla birlikte o süreci yaşıyor-

muşum gibi hissettim içimde. İkinci kitabımdan söz ederken ise artık biliyordum. O yola onunla çıkacaktım.

Bu kitap aslında ikimizin de aynı doğrultuda bakmasından bir araya getirdi bizi biraz da. Ben de, o da yıllarca iletişim, kişisel gelişim ve mistik konularda belirli bir noktaya gelmiştik. Bana kitabının konusunu ve amacını anlattığında çok heyecanlandım çünkü ben de öyle düşünüyordum. Nasıl mı?

Bu kitap elinizdeyse eminim siz de bu konulara gönül vermişsinizdir. Ve bu konuda birçok eğitime katılıp birçok da kitap okumuşsunuzdur. Hepsisi de size yol gösterir, açıklama yapar. Ama hiçbirinde gerçek bir yaşama nasıl uyarlanacağını, nasıl sonuçlarla karşılaşabileceğinizi göstermez. Reçeteyi verir ama tedavi sürecini anlatmaz.

Sizin elinizde zaten bir dolu reçete var, Almula bunu biliyor. Burada size yeni bir öğreti reçetesi değil bir kullanım kılavuzu veriyor. Size tedavi sürecinde neler yaşayabileceğinizi anlatıyor.

İşte bu nedenle bu kitapta hepimizin yaşamlarından öyle ya da böyle parçalar bulacaksınız. Kimi en dipte yaşamlar, kimi artık ununu elemiş, eleğini asmış yaşamlar, kimi daha yolun başında yaşamlar ve öğretilerin bunlar üzerinde yapabileceği etkiler... Şu bir gerçek ki bakış açısında yapılabilen küçücük bir değişiklik bile yaşamda çok büyük etkilere neden olabilmekte. Almula işte o küçücük değişiklikleri nasıl yapabileceğinizi göstermeye çalışıyor.

Tıpkı bir telefon konuşması ile benim bakış açımda yaptığı değişiklik gibi...

1. BÖLÜM

tamadres.com

tamadres.com

Bazen bir çıkış bulamazsın hayatında, oradan oraya savrulur durursun. Beklenmedik bir anda karşına çıkan yol ayrımın büyüktür. Kendinle yüzleşmeye, kaybedeceklerin için endişelenmeye başlarsın. Sen geçmişini düşünüp dururken içinde bulunduğun an, hayat, ellerinin arasından yavaş yavaş kayıp gider. Geç kalmışlıklar biriktirmektir. Ama yaşamışlıkların da vardır; seni sen yapandır, değerlidir. Vazgeçemezsin bir türlü.

Kalbinse bu fırtınanın ortasında kuş gibi çırpınmaktadır. Uçup gitmek ister. Döner, son kez arkana bakarsın. Ne tuhaf, çok istesen de bir daha geçmişe dokunamazsın.

Çünkü yeni bir yola çıkma zamanı gelmiştir. Yol başlamıştır!

Yeniden Başlayabilmek İçin Hepimizin Bir Bitişe İhtiyacı Vardır.

YEŞİM BALKAN

“Hoşça kal! Sakın unutma, biz daima dost olarak kalacağız. Yani... Ne zaman istersen beni arayabilirsin.”

Yeşim yatağın içinde huzursuzca dönüp dururken bu cümle de tıpkı onun gibi kafasının içinde dönüp duruyordu. Olup bitenleri bir türlü anlayamıyordu. “Ben nerede yanlış yaptım?” diye düşündü. Her zaman mükemmel bir eş olmamış mıydı? Kariyeri onun için çok önemli olsa da bunun evliliğinin önüne geçmesine hiç izin vermemişti. Çevrelerinde parmakla gösterilen bir çift olmuşlardı. Bunun için hep iyi ve doğru şeyler yaptığını düşünüyordu. Ta ki bir gün iş yerinde o telefonu alana kadar!

Birçok büyük firmanın birlikte çalışmak istediği Yeşim, son yıllarda yıldızı iyice parlayan, çok başarılı bir reklamcıydı. O gün de bu başarısını perçinleyen bir haber almıştı. Sektörde isim yapmış pek çok ajansı reddeden ama onun uzun zamandır inatla peşinde koştuğu Yeşil Yol AVM sonunda PAN Ajans ile çalışmaya karar vermişti. Fakat her zamanki gibi başarmış olmanın gururuyla toplantı salonundan içeri girdiğinde biraz sonra olacakları asla tahmin edemezdi. Tüm ekip merakla ona bakarken gülümsedi. “Arkadaşlar, beklediğimiz haber sonunda geldi ve teklifimiz onaylandı. Artık Yeşil Yol AVM bizde.” Salondan neşeli bir uğultu yükseldi. Yeşim bir süre aslında alışık olduğu bu tabloyu seyretti ve sonra yeniden konuşmaya başladı:

“Evet, bu harika bir haber ama asıl iş şimdi başlıyor. Beklenti çok yüksek. Rakip firmaların hiç yapmadığı bir şey istiyorlar. Bu nedenle sıkı çalışmak gerek. Kampanya için sağlam ve taşıyıcı bir

slogan bulmalıyız. Şimdi size firma ve proje hakkında bilgi vermek istiyorum.”

Tam bu sırada önündeki telefon çalmaya başlayınca kendi dâhil bütün ekip şaşırmişti. Çünkü on yılı aşkın bir süredir sekreterliğiyle ajansın, asistanlığıyla da Yeşim’in sağ kolu olan Dilek’in, çok önemli bir şey olmadıkça toplantıları asla bölmeyeceğini biliyorlardı. Kısa bir duraksamadan sonra Yeşim, çalması durmayan telefonun hoparlör tuşuna bastı. Genç kadının sesi gerçekten kaygılı geliyordu: “Bölmek istemezdim ama Engin Bey çok acil olduğunu söyledi. Toplantıda olduğunuzu bile söyleyemedim.” Kaygılanma sırası Yeşim’e gelmişti, hoparlörü kapatmayı bile akıl edemedi. “Bağla hemen!” Salondakiler de ilk defa böyle bir şey yaşıyor olmanın şaşkınlığıyla suspus olmuştu.

“Efendim Engin? Dilek çok önemli olduğunu söyledi.” Karşı taraftan önce hiç ses gelmedi. “Engin, neler oluyor?” Yeşim birkaç saniye bekledi ama yine ses gelmeyince sabırsız bir şekilde devam etti: “Bak, tam da Yeşil Yol AVM’nin işi üzerine konuşuyorduk. Biz aldık, biliyor musun!” Hoparlörden Engin’in derin bir nefes alıp verdiği duyuldu. Yeşim bu sessizlik karşısında sesini biraz daha yükseltti: “Engin?” Karşıdan cılız bir tebrik geldi. “Yeşim. Ben... Ben... Seni böyle bir zamanda rahatsız etmek istemezdim ama cesaretimi ancak toplayabildim. Bunu yüzüne bakarak da söyleyemezdim.” Adam önce sustu, sonra boğazını temizledi ve devam etti. “Ben... Yeşim, ben... boşanmak istiyorum.” Bu son cümleyi bir çırpıda söylemişti. Soğuk ve ruhsuz bir şekilde. Sonra kadının hiçbir şey söylemesine fırsat vermeden devam etti: “Ayrılmak istiyorum çünkü çok bunaldım. Ne zamandır duygusal bir boşluktayım ve bunu sana bir türlü anlatamadım. İş ve evin sorumluluklarına o kadar daldın ki beni unuttun. Ben artık devam edemeyeceğim. Aslında... sen evden çıktıktan sonra eşyalarımı topladım. Bunu böyle haber verdiğim için...” Yeşim gerisini dinleyemedi. Hoparlörün kapatma tuşuna bastı ve Engin’in daha fazla konuşmasına izin vermedi. Salondan çıt çıkmıyordu. Herkes yumruklarını sıkıp gözlerini kapatmış olan Yeşim’e bakıyordu. Derin bir nefes alan kadın yavaşça gözlerini